

I november forelå på canadisk initiativ et resolutionsudkast, til hvilket blandt 28 stater også de 3 skandinaviske lande var medforslagsstillere. Resolutionsforslaget, som kom til behandling i det politiske ad hoc-udvalg i begyndelsen af december, havde form af en generelt formuleret henstilling til sikkerhedsrådet om „i lyset af den almindelige opfattelse til gunst for det bredest mulige medlemsskab i FN at overveje de foreliggende ansøgninger om medlemsskab fra alle de lande, for hvis vedkommende der ikke forelå noget problem om sammenslutning“. Forslaget undtog således udtrykkeligt de delte lande såsom Sydkorea-Nordkorea og Vietnam-Vietminh.

Fra russisk side stilledes et ændringsforslag, som udtrykkeligt opregnede alle de ovennævnte 18 lande, men dette forslag blev dog senere trukket tilbage efter henstilling fra flere af 28 magts resolutionens forslagsstillere, og efter at disse som en indrømmelse til russerne havde indsat ordet „atten“ i fællesforslaget.

Fra cubansk side fremsattes 2 ændringsforslag, af hvilke det ene gik ud på i 28 magts forslaget bl. a. at henvise til pagtens art. 4 og til den internationale domstols rådgivende udtalelse af 28. maj 1948 (se beretning om 3. samling, pag. 17), hvori det bl. a. hedder, at en medlemsstat ikke er juridisk berettiget til at gøre sit samtykke til optagelse afhængigt af andre staters samtidige optagelse. Dette forslag forkastedes af ad hoc-udvalget, idet foruden forslagsstilleren kun Belgien, Kina, Frankrig, Luxembourg, Nederlandene og USA stemte for forslaget. Imod stemte de fleste af hovedforslagsstillerne, deriblandt de 4 nordiske lande, medens bl. a. Grækenland, Israel, Tyrkiet og Storbritannien undlod at stemme. — Det andet cubanske ændringsforslag gik ind for optagelse af Sydkorea og Vietnam, men da det fremtrådte som et ændringsforslag til det ovenfor refererede russiske ændringsforslag, bortfaldt det sammen med dette.

Ved udvalgets afstemning om hovedforslaget den 7. december stemte 52 lande for, 2 (Cuba og Kina) imod, medens 5 (Belgien, Frankrig, Grækenland, Israel og USA) afholdt sig fra at stemme. Forslaget bekræftedes den 8. december i plenarforsamlingen med tilsvarende stemmetal.

Efter resolutionens vedtagelse i plenarforsamlingen afholdt sikkerhedsrådet møder om sagen den 10. og 13. s. m. Fra kinesisk side insisteredes på afstemning om 2 kinesiske resolutionsforslag, der omfattede optagelse af Sydkorea og Vietnam i form af et ændringsforslag til et af New Zealand og Brasilien stillet resolutionsforslag. Sidstnævnte forslag forudsatte, at rådet først skulle stemme om de enkelte 18 lande i kronologisk rækkefølge efter ansøgningstidspunkt, derefter under eet om alle lande, og at plenarforsamlingen først skulle agere, når sagen var færdigbehandlet i rådet. Ved afstemningen den 13. december om de kinesiske ændringsforslag (tilføjelsen om Sydkorea og Vietnam) stemte Sovjetunionen imod, og det blev således Sovjet, der på grund af denne kinesiske taktiske manøvre måtte påtage sig ansvaret for det første veto i rådets behandling af medlemsagen. Under de påfølgende delafstemninger nedlagde Kina veto mod optagelse af Den mongolske Folkerepublik, hvorefter Sovjet, som i forvejen havde ladet forstå, at man insisterede på optagelse af samtlige de under drøftelsen i plenarforsamlingen og ad hoc-udvalget omhandlede 18 lande eller slet ingen, nedlagde veto mod optagelse af hvert enkelt af de ikke-kommunistiske lande. Det new zealandsk-brasilianske resolutionsforslag bortfaldt således i sin helhed.

Sovjetunionen anmodede imidlertid allerede den følgende dag — den 14. december — om indkaldelse af sikkerhedsrådet og stillede her forslag om optagelse af 16 lande, d. v. s. de ovennævnte 18 bortset fra Mongoliet og Japan. Det anførtes fra russisk side, at forslaget fremsattes, forudsat og i forventning om, at spørgsmålet om Japans og Mongoliets optagelse udsattes til næste plenarforsamling.

Ved afstemningen om det russiske resolutionsforslag stemtes først om de enkelte lande, derefter om forslaget som helhed. Ved den endelige afstemning vedtoges forslaget med 8 stemmer, idet ingen stemte imod, og 3 (Belgien, Kina og USA) undlod at stemme.

USA fremsatte for sikkerhedsrådet et særskilt forslag om Japans optagelse, men dette forslag mødte russisk veto, og det lykkedes heller ikke at opnå enighed om et britisk resolutionsforslag, ifølge hvilket rådet